

Det er jo ydermere et skridt, som er fuldstændig ude af takt med den tradition, som ellers har været i regeringspartiet Venstre gennem årtier, hvor man konsekvent indtil sidste valg, da man selv overtog regeringsmagten, har bekæmpet denne tendens til at overlade flere og flere lovgivningsbeføjelser til administrationen. Det har altid været klassisk Venstrepolitik, naturligvis især når der har været socialdemokratisk ledede regeringer; men også på et principielt plan, at man var modstander af denne udhuling af folkestyret. Nu går man selv i spidsen for den – endda i et omfang, som jeg ikke tror tidligere er set på miljøområdet. Det er det principielle i det.

Så har vi under behandlingen spurgt, og jeg vil godt gentage det spørgsmål til ministeren: Hvordan skal disse løse målsætninger rent faktisk udmøntes? Hvad betyder det, når man siger, at forureningen af vandmiljøet »så vidt muligt skal undgås«? Hvad betyder det, at man helst skal undgå rensning af drikkevandet? Man skal tilstræbe en reduktion af omfanget af rensningen, men man skal altså ikke nødvendigvis undgå det. Hvad betyder det?

Vi har jo fra pressen fået oplyst, at ministeren nu i dag fremlægger et forslag til Vandmiljøplan III. Det vil sige, at ministeren over for pressen i dag har fremlagt oplysninger om, hvordan de målsætninger, der er i det her lovforslag, skal forstås. Jeg synes altså, det nærmest er fornærmende over for Folketinget, at ministeren ikke besvarer de spørgsmål, vi stiller om, hvordan det her skal forstås, her i Folketingssalen, men at han besvarer dem, ved at han via pressen lader os forstå, at han nu fremlægger et forslag til vandmiljøplan, hvor vi får at vide, hvordan de her målsætninger så skal udmøntes.

Kl. 11.20

Det synes jeg ikke er en ordentlig måde at arbejde på i et Folketing, og jeg vil godt bede ministeren forklare, hvordan i alverden det kan være, at ministeren vil have, at Folketinget først skal udskrive en blankocheck til ministeren, og derefter skal ministeren uden at sende meddelelse om det til Folketinget meddele pressen, hvad det konkrete indhold så skal være. Det synes jeg altså ikke er en ordentlig fremgangsmåde.

Så får vi at vide, at der nu skal gøres en indsats for at fjerne lugten fra gyllen, lugten fra alle de store svinefarme, og vi får at vide, at ministeren vil gøre noget ved fosforet. Men deraf kan man jo også forstå, at ministeren åbenbart ikke længere mener, at det er nødvendigt med en

indsats imod kvælstofforureningen, som jo immer væk er det største og tungeste forureningsproblem i vandmiljøet.

Nu kan det, der er kommet frem, jo være udlagt på mange måder i pressen, men det signal, som vi hører, kan jo ikke fortolkes anderledes, end at ministeren nu ikke længere mener, at gyllen udgør noget problem, bortset fra at den lugter, og så skal der findes nogle tekniske løsninger for at få fjernet lugten, men selve forureningen skal der åbenbart ikke gøres mere ved.

Nu kan vi jo ikke i Folketinget i dag, inden vi stemmer om det her lovforslag, vurdere, om den tolkning af vandmiljøudspillet, som jeg her kommer med, er rigtig eller forkert, for Folketinget har jo ikke haft nogen mulighed for at sætte sig ind i disse ting, eftersom ministeren ikke har villet give os materialet, inden vi skulle tage stilling til det her lovforslag. Jeg synes, det er en helt urimelig fremgangsmåde.

Jeg vil egentlig opfordre ministeren til at bede om at få dette lovforslag udsat til efter jul, så vi kan få lejlighed til at se, hvad det er for et vandmiljøforslag, ministeren nu vil fremlægge, og som jeg også har forstået at han vil indbyde partierne til forhandlinger om. Det må da være et rimeligt krav, for ellers står vi i den situation, at et flertal lige om lidt vil tromle disse her bemyndigelser igennem, og så kan ministeren jo sådan set derefter bare gøre, som han selv vil, uanset hvad Folketinget og befolkningen så mener.

Jeg håber, at ministeren i det mindste lige vil komme op og redegøre for hovedlinjen i, hvad det er for et udspil til vandmiljøplan, han vil fremlægge i dag, og hvornår Folketinget får lejlighed til at se dette forslag. Jeg synes i det mindste, det kunne være rimeligt, at ministeren gjorde det.

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Vi har haft en grundig udvalgsbehandling og en omfattende debat om forslagene til miljømålslov og ændringslov, også en debat, der til tider er gået videre end det, der egentlig er på dagsordenen – det forstår jeg at hr. Keld Albrechtsen fortsætter med i dag, og jeg skal nok svare på det. Man kan sige, at vi altså går betydelig længere, end man kan finde belæg for i forslaget, men der er måske lidt tradition for, at vi tager store, brede miljødebatter, så jeg skal nok komme ind på det spørgsmål, der blev stillet.

Jeg vil gerne fra starten slå fast, at forslagene, begge to, helt klart har det formål at fastlægge myndighedsansvaret, afgrænse vanddistrikter-